

Til lovforslag nr. L 19. Skriftlig fremsættelse (23. februar 2005)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren.

(Lovforslag nr. L 19).

Forslaget gennemfører Rådets direktiv 2002/15/EF om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter.

Der er tre hovedformål med lovforslaget: At forbedre de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold for mobile lønmodtagere, at øge færdselssikkerheden og at skabe mere ensartede konkurrencevilkår i vejtransportsektoren.

Disse formål tilgodeses ved, at der med udgangspunkt i reglerne og anvendelsesområdet for Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og AETR-overenskomsten indføres arbejdstidsregler for mobile lønmodtagere, så det ikke alene er kørsel samt hviletid mv. i forbindelse med kørslen, men også mobile lønmodtageres arbejde udover kørslen, der bliver genstand for regulering. Den mest markante nyskabelse i den henseende er indførelsen af et absolut loft for, hvor meget mobile lønmodtagere må arbejde om ugen i gennemsnit, og et registreringssystem i tilknytning hertil.

Loftet er på 48 timer om ugen i gennemsnit beregnet over 4 måneder, og samtidig fastsættes der en øvre grænse, som med en enkelt mulighed for fravigelse er på 60 timer, for hvor meget der må arbejdes i en enkelt uge. At loftet er absolut betyder, at alt arbejde – dvs. både mobilt og ikke-mobilt samt arbejde udført for andre arbejdsgivere – skal medtages ved beregningen af det egentlige antal timer.

For at sikre, at det absolutte loft respekteres, indføres der et registreringssystem, hvor den

mobile lønmodtager forpligtes til at oplyse om arbejde, der er udført for andre arbejdsgivere, og den mobile lønmodtagers arbejdsgiver forpligtes til at opbevare registreringen af den mobile lønmodtagers samlede arbejdstid i op til 2½ år. Hensigten med at indføre et sådant absolut loft og et registreringssystem i tilknytning hertil er, at mobile lønmodtagere ikke skal udføre vejtransporter, hvis de på grund af fx et deltidsjob ved siden af er for trætte til, at det er trafikikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Det er ikke blot de af forordningen eller AETR-overenskomsten omfattede lønmodtagere, der er omfattet af lovforslaget, men alle mobile lønmodtagere, der deltager i de vejtransportaktiviteter, der reguleres af forordningen eller overenskomsten, dvs. den tunge trafik. Der inddrages dermed en yderligere gruppe af lønmodtagere under lovforslagets anvendelsesområde.

Om anvendelsesområdet kan det i øvrigt anføres, at lønmodtagere, der er sikret de i direktivet indeholdte rettigheder enten via en skriftlig aftale, som henviser til en på virksomheden gældende overenskomst, eller direkte i medfør af en kollektiv overenskomst, ikke er omfattede af de bestemmelser af lovforslaget, der gennemfører de pågældende rettigheder. Det er alene de bestemmelser i direktivet, der omhandler oplysnings- og registreringsforpligtelsen i relation til det absolutte loft på 48 timers arbejde i gennemsnit om ugen, der ikke i henhold til lovforslaget kan gennemføres via kollektiv overenskomst.

Registrerings- og oplysningspligten har først og fremmest et trafikikkerhedsmæssigt sigte, og pligterne modsvares ikke af rettigheder, der er egnede til håndhævelse fagretligt, men lovforslaget giver i videst muligt omfang arbejdsmarkedets parter adgang til at gennemføre direktivet ved kollektiv overenskomst. Der er tale om minimumsimplementering af det tilgrundliggende direktiv, så lovforslaget ligger også på andre